

Prokopák

Mé pocity z letošní květnové návštěvy pražského Prokopského údolí, chráněné rybí oblasti v přírodní rezervaci, se dost dobře vylíčit nedají. Jsem si vědom, že kdo má peníze, má pravdu a moc. Už pár let sleduji akce developerů, kteří přírodní rezervaci Prokopské a Dalejské údolí vylepšují k obrazu svému.

text: Jaroslav Poupě foto: autor

Původní koryto Prokopského potoka, chráněné rybí oblasti v přírodní rezervaci

To, že vodoteč byla zpevněna lomovým kamenem tam, kde tekla v korytě sevřeném z jedné strany silnicí a z druhé tratí, beru. Způsob úpravy spíše zvýšil odchovnou kapacitu toku, který je poslední funkční chráněnou rybí oblastí určenou k chovu násad ohroženého pstruha obecného. Ovšem to ostatní, co se zde, hlavně letos páchá, je zločinem proti krajině. Špatně jsem vstřebával skutečnost, že se předloni v rezervaci začaly stavět domečky pro „chudinu“. A aby stavby lépe zapadly do krajiny, tak se přirozeně meandrující vodoteč přeložila tak, aby zájmy majitele a krajiny byly zajedno. Bez vědomí pražských rybářů zde dodavatelská firma „těžila“ úhoře přirozeně migrující z Vltavy až pod lokalitu Asuán, „těžila“ samozřejmě i další, geograficky původní ryby a používala k tomu i bagr. Tato část toku je chráněnou rybí oblastí určenou k zachování původního genofondu zde žijících ryb. Když jsem si u cesty přečetl poutač, který hlásal, že když minulý systém změnil vodoteč tak, že není přirozená a je třeba ji naučit znovu správně téct a meandrovat, můj krevní tlak povyskočil. Vzápětí jsem pořídil pár snímků. Konfrontoval jsem fakticky původní, do krajiny plně zapojenou vodoteč s přirozenými úkryty a stanovišti pro ryby s tím, co se zde nejspíše

za peníze pražského magistrátu připravuje a nazývá se to revitalizace. Situaci jsem konfrontoval se starousedlíky a letitými návštěvníky Prokopáku. A uslyšel jsem: „Už jsi viděl tu prasárnu? Podívej se na potok.“ Stávající koryto bylo revitalizováno i zde a potokem, v němž by se měli hemžit pstruzi, teklo bahno. Prostě z horní části upraveného úseku se část z hromad vybagrované zeminy nějak sesula do potoka. Asi se usoudilo, že zeminu voda odnese, dodavatel ušetří – no a zemina skončí v Hamburku. Co si milovníci tohoto kousku pražské přírody myslí? Že peníze nesmrdí! Už před nějakými dvěma lety se zde zlikvidoval napouštěcí systém Rusalčina jezírka, jehož hladina se snížila o metr. Nyní se na Děvině postaví ohrady pro koně Převalského, jehož se asi pražská ZOO nemůže zbavit, on už o něj nikdo asi nestojí, což v přírodní rezervaci částečně znemožní existenci původních druhů. A protože v rezervaci budou vybudovány

Poroučíme větru, dešti

další objekty, tak až se kobyly po krátké době divácky a příjmově neosvědčí, postaví se na jejich pastvinách další domečky pro „chudinu“. A protože se pracuje systematicky, je třeba předstírat ochranu přírody. Jsem si ale vědom, že ne každý bude mít na problematiku náhled jako ti, kteří oblast celoživotně znají a mají ji tuze rádi.